

ВІДГУК

офіційного опонента на дисертацію Березовського Данила Олеговича «Вдосконалення механізмів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління України», представленій на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – Механізми державного управління

Актуальність обраної теми

Основною метою та завданням держави на будь-якому етапі її існування є забезпечення усього спектру потреб як країни, суспільства, так і окремої особистості. Між тим, необхідною умовою реалізації інтересів населення у всіх сферах життєдіяльності та створення сприятливих соціально-економічних й умов існування є можливість громадян без перешкод входити у процес вироблення політичних та суспільно важливих рішень. Побудова прозорої системи моніторингу та контролю через активацію взаємовідносин з громадськістю, структурування функціональних обов'язків між владою та громадськими об'єднаннями дозволяє наблизити Україну до досягнення цієї мети.

Сучасний етап державотворення, трансформації соціально-економічної системи, суттєві зміни у зовнішньому оточенні України вимагають від органів державної влади підвищеної уваги до питань взаємодії з інститутами громадського суспільства. Вміле використання громадського моніторингу та контролю здатне підвищити рівень вироблених рішень, створити міцний взаємозв'язок влади з громадськістю, що як наслідок підвищить довіру суспільства до владного апарату. У цьому контексті обґрунтування теоретико-методичних підходів та розробки практичних рекомендацій щодо удосконалення механізмів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління набувають особливого значення. Тому тема дослідження, що обрана Д. О. Березовським, є надзвичайно цікавою та актуальною.

Дисертаційне дослідження виконано відповідно до тематики науково-дослідних робіт Донецького державного університету управління (м. Маріуполь). За участю здобувача у 2012-2015 рр. досліджувалися механізми громадського моніторингу та контролю у системі державного управління України за темою «Механізми соціалізації державної економічної політики» (номер державної реєстрації № 0107U010126) у межах якої досліджувалися механізми покращення громадського моніторингу та контролю для налагодження контактних відносин органів державного управління та

Вхідн. № 329
" 15 " 06 " 2016 р.

громадського суспільства, а також були надані пропозиції щодо удосконалення механізмів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління України. За участю здобувача був проведений аналіз складової оцінки стану співпраці організацій громадянського суспільства та органів державної влади, а також аналіз сучасних європейських моделей державного управління орієнтованих на громадян, як на партнерів у прийнятті державних рішень, що дозволяє за отриманими результатами розробляти заходи щодо удосконалення механізмів моніторингу та контролю.

Ступінь обґрунтованості та вірогідності наукових положень, висновків та рекомендацій, сформульованих у дисертації

Для досягнення поставленої мети, що полягає в обґрунтуванні теоретико-методичних підходів та розробці практичних рекомендацій щодо удосконалення механізмів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління на основі визначення його видів, методів та технологій з урахуванням необхідної взаємодії державної влади та громадських організацій., автор використав ряд загальнонаукових та спеціальних методів дослідження. Тому обґрунтованість та достовірність положень дисертаційного дослідження не викликає сумнівів.

В основу дисертаційної роботи покладені принципи і головні категорії діалектичного пізнання соціальних явищ і процесів, а також теоретичні методи та підходи як філософського, загальнонаукового, так і конкретно-наукового характеру. Серед таких є: системний підхід – для визначення системного характеру громадського моніторингу та контролю в державному управлінні на основі узагальнення їх видів; синергетичний підхід – для визначення актуальності та взаємозв'язку; методів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління, з їх задачами, принципами та функціями; історико-логічний та ретроспективний аналіз – для визначення механізмів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління з точки зору технологій, що забезпечують їх ефективність; компаративний метод – для визначення підходів до діагностики громадського моніторингу та контролю як системи в державному управлінні на засадах їх комплексності та взаємозв'язку відносно механізмів їх реалізації; кількісний та якісний підходи та метод порівняльного і комплексного аналізу – для визначення результатів діяльності органів виконавчої влади; метод орієнтований на результат та метод аналізу – для визначення ефективності, результативності організаційного, правового, ресурсного з його компонентами (кадровий, фінансовий,

інформаційний, соціальний та ін..) механізмів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління.

Основні результати роботи апробовані на наукових конференціях та надруковані у фахових виданнях, що також підтверджує їх вірогідність.

Наукове значення дисертаційного дослідження, достовірність та новизна наукових положень

Структура дисертації у повній мірі відповідає логіці проведеного дослідження, послідовності вирішення поставлених завдань задля досягнення мети. Провідна ідея роботи простежується у кожній окремій його частині.

У першому розділі дисертаційного дослідження проаналізовано генезис категорій громадського моніторингу та контролю, досліджено категоріально-понятійний апарат теоретичних основ державного управління щодо визначення механізмів громадського моніторингу та контролю, запропоновано систематизацію методів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління; представлено методичні підходи до проведення громадського моніторингу та контролю на регіональному рівні з урахуванням особливостей відповідних механізмів в системі державного управління.

Крім того автором доведено, що відсутність у законодавстві детального визначення моніторингу та контролю, а також вимог щодо експертного рівня інститутів громадянського суспільства значно погіршують результат від їх застосування. Запропоновано застосування ключових вимог щодо експертного рівня інститутів громадянського суспільства та ступеню їх взаємодії з органами публічної влади, що дозволяє вирішувати проблему, а саме: кваліфікаційних вимог до фахівців, наявності та підтвердження експертного досвіду громадського об'єднання, належного рівня проведення оцінки або експертного обстеження, відповідальності за результати експертного висновку, вільного доступу до необхідної інформації, закріплення вимог щодо обмежень у проведенні експертиз організаціями за строком утворення (на момент перевірки - не менше 1-го календарного року)

Другий розділ присвячено оцінці використання механізмів громадського моніторингу та контролю в державному управлінні. Представлено концептуальні положення розвитку механізмів громадського моніторингу та контролю в умовах реформування системи державного управління на основі розробки формалізованого індикатора ступеня важливості проблем в зазначеній сфері за трьома секторами, а також проаналізовано сучасний стан взаємодії органів державної влади з громадським суспільством.

У третьому розділі обґрунтовано необхідність адаптації зарубіжного досвіду для вдосконалення механізмів моніторингу та контролю в державних організаціях на основі якого запропоновано підхід до впровадження механізму закріплення партнерського статусу між інститутами громадянського суспільства та органами державної влади, розроблено науково-практичні рекомендації щодо удосконалення механізмів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління відповідно стандартам ЄС.

Основний науковий результат дисертаційної роботи полягає у обґрунтуванні науково-методичних підходів та розробці практичних рекомендацій щодо удосконалення механізмів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління України.

У дисертаційній роботі удосконалено: концептуальні положення розвитку механізмів громадського моніторингу та контролю в умовах реформування системи державного управління на основі розробки формалізованого індикатора ступеня важливості проблем в зазначеній сфері за трьома рівнями (термінові, в перспективі на рік, стратегічні або довгострокові), застосування якого спрощує процедури виявлення, корегування та усунення перешкод: у 1 рівні – асиметрії системи та відхилень в періодичності зворотного зв'язку, відсутності або слабкості методології; у 2 рівні – структурно-функціональних відхилень в системі; у 3 рівні – ресурсному забезпеченні переходу до ефективних механізмів громадського моніторингу та контролю;

Заслуговують на увагу пропозиції автора щодо удосконалення науково-практичного підходу до впровадження механізму закріплення партнерського статусу між інститутами громадянського суспільства та органами державної влади в системі державного управління через правове врегулювання щодо розширення повноважень інститутів громадянського суспільства (системи вимог; контактних відносин; введення додаткових важелів впливу, таких як щомісячне звітування, створення координаційних центрів, реагування правоохоронних органів на результати громадського моніторингу та експертизи з приводу бездіяльності органів державної влади або їх неправомірних дій; посилення відповідальності органів державної влади за результатами перевірок, отримання прозорого та відкритого публічного управління за рахунок стратегії сприяння діяльності інститутів громадянського суспільства) з метою впровадження рецептивної моделі публічного управління;

Пропозиції автора щодо удосконалення наукових засад реалізації механізмів громадського моніторингу та контролю на основі розробки стратегії інституціоналізації громадського моніторингу та контролю в системі державного управління через створення та забезпечення діяльності інституту з проведення громадських експертиз на принципах: незалежності; конкуренції;

оцінки експертного потенціалу; взаємодії інституту на національному та міжнародному рівнях в горизонтальній та вертикальній системі координат; досягнення максимального синергетичного ефекту за рахунок мінімізації асиметрії даних є вагомим внеском в розвиток державно управлінської науки й можуть бути теоретичним підґрунтям для їх швидкої реалізації в практичній площині.

Прирощенням наукової новизни за досліджуваною темою є подальший розвиток категоріально-понятійного апарату державного управління стосовно визначення громадського моніторингу та контролю на основі аналізу генезису зазначених категорій, яке на відміну від існуючих, включає інтерпретацію визначення громадський моніторинг в умовах рецептивної моделі публічного управління, як комплексу спостереження за певним об'єктом, збором та узагальненням інформації з метою прогнозування його стану та корегування дій для мінімізації негативних наслідків, а також, для інформування громадськості та налагодження зворотного зв'язку з метою здійснення суспільних проектів, оцінки програм або вироблення політики відповідно до сучасного запиту громадянського суспільства.

Запропоновані автором підходи до систематизації методів громадського моніторингу та контролю в сфері державного управління, що базується на забезпеченні взаємозв'язку функцій, завдань та принципів і враховує спільність інтересів органів державної влади в реалізації громадського моніторингу та контролю через застосування методів: опитування, спостереження, аналізу, звітності, зіставлення - поповнюють теорію розвитку громадського моніторингу та контролю в Україні.

Методичні підходи до проведення громадського моніторингу та контролю в системі державного управління на регіональному рівні, які на відміну від існуючих орієнтовані на стандартизацію процесу проведення моніторингу та контролю, визначають послідовність етапів проведення громадського моніторингу та контролю з урахуванням особливостей відповідних механізмів в системі державного управління, що конкретизує порядок визначення основних елементів; орієнтованість на ключові завдання; формування основних та другорядних цілей для проведення якісної оцінки та надання експертних пропозицій; оцінку ефективності прийнятих рішень; оцінку поточного результату реалізації рішення; формування системи нівелювання відхилень; розробку пропозицій з корегування процесу роботи; відповідальність за порушення; попередження, виявлення та ліквідацію можливих порушень законодавства або прав громадян; формування звіту щодо кінцевого результату; оприлюднення результатів; інформування громадськості щодо отримання зворотного зв'язку з боку державної влади.

Значення одержаних результатів для науки і практики та рекомендації щодо їх можливого використання

Здобувач зробив вагомий внесок у розробку теоретичних засад та методичних підходів щодо вдосконалення механізмів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління України.

Практичне значення розробок дисертаційної роботи полягає у розробці пропозицій щодо удосконалення механізмів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління України. Основні положення та висновки роботи можуть бути використані Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України, міністерствами та відомствами, органами місцевого самоврядування України та громадськими організаціями для впровадження у свою діяльність.

Практичні результати роботи полягають у використанні результатів дисертаційного дослідження як інформаційно-аналітичного матеріалу в роботі: громадської організації «БУСЕЛ» (довідка №1 від 14.08.2015), Управління Пенсійного фонду України у м. Краматорську (довідка від 25.06.2015), Департаменту внутрішньої політики Донецької обласної державної адміністрації (довідка № 6/01-125 від 15.06.2015), Громадської організації «Агентство підтримки місцевих ініціатив» (договір № 3 від 12.02.2016).

Стиль та мова викладення результатів дослідження

Дисертаційна робота характеризується науковим стилем викладення. Розділи та підрозділи дослідження подано у логічному зв'язку і послідовно. Одержані результати достатньо обґрунтовано та аргументовано. За змістом проведених досліджень робота відповідає спеціальності 25.00.02 – Механізми державного управління.

Повнота викладу основних результатів дисертації у наукових виданнях

За темою дисертаційного дослідження автором опубліковано 13 публікацій, загальним обсягом 5,3 обл. вид. арк., з них 5 - статті у наукових фахових виданнях, серед них 1 публікація у зарубіжному виданні за напрямом дослідження, 1 стаття - інші видання та 7- матеріали конференцій. В опублікованих працях висвітлено основні наукові положення дисертації, що становлять наукову новизну і винесені на захист. Повноту викладу результатів дослідження відслідковано за наявними публікаціями дисертанта відповідно до списку праць, наведеного у авторефераті.

Ідентичність змісту автореферату і основних положень дисертації

Аналіз змісту автореферату та дисертації доводить ідентичність структури, логіки викладу матеріалу, відповідність основних положень та висновків за розділами загальним висновкам. Зміст автореферату повністю відбиває основні положення та узагальнення, що містить дисертаційне дослідження. Оформлення дисертації та автореферату здійснено з дотриманням вимог МОН України.

Дискусійні положення та зауваження щодо змісту дисертації

У цілому дисертаційне дослідження виконане на достатньо високому рівні, має певне методичне і практичне значення. Однак, окремі результати дослідження мають дискусійний характер. Серед них особливо слід указати на таке:

1. У дисертаційній роботі (п. 1.3.) автору вдалося адаптувати теоретичні положення концепції «управління за цілями й оцінювання за результатами» до системи державного управління України та визначити низку заходів з її реалізації. Проте в подальшому не достатньо повно розкрито практичне значення запропонованих заходів.

2. У п. 2.1. дисертаційної роботи (с. 109-117) та авторефераті (с. 10-11) достатньо аргументовано встановлено проблеми моніторингу та контролю, які розподілені за трьома рівнями, проте не означено напрями та порядок їх вирішення.

3. Дисертаційна робота має необхідну кількість ілюстративних матеріалів (7 рисунків та 14 таблиць). Проте деякі з них не достатньо чітко скомпоновані та потребують пояснення автора, зокрема: рис. 1.1. (с. 25) дає спрощене уявлення на контроль не враховуючи різноманіття ознак за яким його можна класифікувати; рисунок 1.2. (с. 57) не зовсім точно відображає складові механізму державного управління не враховуючи ієрархію та взаємозв'язок його елементів; таблиця 1.3. (с. 70) – змістовне насичення таблиці є більш вагомим, а ніж її назва.

4. У дисертаційній роботі зазначено, що практичне значення теоретичних і практичних розробок полягає в розробленні стратегій інституалізації через створення та забезпечення діяльності інституту з проведення громадських експертиз. Разом з тим, окрім зазначеного агентства з проведення експертиз (п. 3.3), не ясно, хто ще є учасниками впровадження запропонованих заходів. Також, потребує більш чітких пояснень зміст організації взаємодії даного агентства з іншими інститутами державного управління, порядок відшкодування фінансових витрат стосовно запропонованого механізму

закріплення партнерського статусу між інститутами громадянського суспільства та органами державної влади. Не чітко визначено який економічний, соціальний або політичний ефект очікується від такого впровадження?

5. Зважаючи на актуальність теми та розбудову громадянського суспільства у дисертаційному дослідженні доцільно було б більш детально розкрити регіональні аспекти розвитку громадського моніторингу та контролю в Україні.

Проте, необхідно зазначити, що, незважаючи на висловлені зауваження, вони не знижують актуальність, наукову новизну і цінність дисертації Д.О. Березовського.

Загальна оцінка дисертаційної роботи та її відповідність вимогам

Дисертаційна робота Березовського Данила Олеговича «Вдосконалення механізмів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління України» є самостійним, завершеним, логічним науковим дослідженням, що вирішує конкретне науково-прикладне завдання, що спрямоване на вдосконалення механізмів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління України.

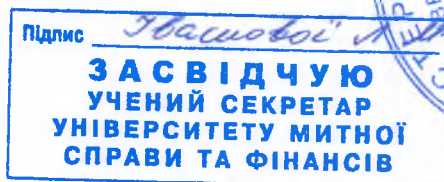
Дисертаційне дослідження характеризується новизною одержаних результатів і висновків, має теоретичне та практичне значення та відповідає вимогам п. 11 «Порядку присудження наукових ступенів», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 року № 567, а її автор Березовський Данило Олегович заслуговує на присудження наукового ступеня кандидата наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – Механізми державного управління.

Офіційний опонент:

доктор наук з державного управління,
професор кафедри державного управління
та митної справи Університету
митної справи та фінансів

Л.М.Івашова

Т.М.Брус

ВІДГУК ОФІЦІЙНОГО ОПОНЕНТА

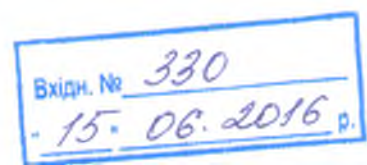
на дисертацію Березовського Данила Олеговича

«Вдосконалення механізмів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління України», поданої на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління

Актуальність обраної теми

Створення ефективної та дієвої моделі державного управління в Україні потребує сучасні зміни, які б відповідали європейським стандартам. Одним з головних напрямлень європейської системи державного управління є орієнтація на громадян, тому створення удосконаленої системи громадського моніторингу та контролю посідає значне місце на сучасному етапі перетворень, а також є невід'ємною частиною системи регулювання, однією з форм зворотного зв'язку влади з громадськістю, завдяки якій суб'єкт, керуючий системою, одержує необхідну інформацію про її дійсний стан, що дозволяє йому достовірно оцінювати фактично зроблене, виявляти відхилення від мети і пов'язані з цим небажані наслідки. В умовах перехідного етапу при формуванні державної політики, яка орієнтована на забезпечення стійкості розвитку, надання послуг та запит щодо залучення громадян при формуванні важливих політичних рішень необхідність науково-практичного обґрунтування теоретико-методичних підходів та розробці практичних рекомендацій щодо удосконалення механізмів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління на основі визначення його видів, методів та технологій з урахуванням необхідної взаємодії державної влади та громадських організацій в системі державного управління України набувають особливої актуальності.

Додатковим доказом який свідчить на користь даного дослідження є, по-перше, відсутність ефективної стратегії розвитку громадського моніторингу та контролю, по-друге, постійні зміни та відсутність

стандартизованої системи громадського моніторингу та контролю. Наведені докази обумовлюють актуальність обраної теми дослідження.

Тому дисертаційне дослідження, в якому зроблено спробу обґрунтування теоретико-методичних підходів та розробці практичних рекомендацій щодо удосконалення механізмів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління на основі визначення його видів, методів та технологій з урахуванням необхідної взаємодії державної влади та громадських організацій в системі державного управління України, - є актуальним.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій

Обґрунтованість висунутих пошукувачем наукових положень підкріплюється глибоким аналізом та узагальненням теоретичного та практичного досвіду, залученими і опрацьованими офіційними статистичними матеріалами і літературними джерелами з фахових питань та використанням отриманих результатів в практичній діяльності органів державного управління.

Загальна оцінка роботи

Структура дисертації відповідає логіці дослідження, завдання та мета дослідження кореспондуються зі всіма елементами наукової новизни.

У першому розділі дисертаційного дослідження проаналізовано генезис категорій громадського моніторингу та контролю, досліджено категоріально-понятійний апарат теоретичних основ державного управління щодо визначення механізмів громадського моніторингу та контролю, запропоновано систематизацію методів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління; представлено методичні підходи до проведення громадського моніторингу та контролю

на регіональному рівні з урахуванням особливостей відповідних механізмів в системі державного управління.

Також автором виявлено, що розвиток громадського контролю пройшов два повномасштабні етапи, які умовно можна поділити на громадський контроль за радянських часів та етап його сучасного розвитку в Україні. Визначено, що особливістю громадського контролю першого етапу було право контролю за використанням державного бюджету країни, що обумовлювало переваги такої системи в умовах адміністративно-командного управління. Водночас, в умовах формування демократичної держави, перехід до вироблення механізмів залучення громадян до обговорення політичних рішень та стандартизації процедур громадського моніторингу та контролю інститутів громадського суспільства не був завершений. Повільне формування громадського моніторингу та контролю в Україні, зокрема, стало наслідками ліквідування комплексу опорних елементів та незавершеністю розбудови правової бази громадського контролю, що обумовило його рекомендаційний характер. Негативним результатом зазначених процесів стало зниження довіри громадськості до органів державної влади.

Другий розділ присвячено оцінці використання механізмів громадського моніторингу та контролю в державному управлінні. Представлено концептуальні положення розвитку механізмів громадського моніторингу та контролю в умовах реформування системи державного управління на основі розробки формалізованого індикатора ступеня важливості проблем в зазначеній сфері за трьома секторами, проаналізовано сучасний стан взаємодії органів державної влади з громадським суспільством, а також проведено аналіз стратегічних напрямків співпраці громадськості та державної влади.

У третьому розділі обґрунтовано необхідність адаптації зарубіжного досвіду для вдосконалення механізмів моніторингу та контролю в

державних організаціях на основі якого запропоновано підхід до впровадження механізму закріплення партнерського статусу між інститутами громадянського суспільства та органами державної влади, розроблено науково-практичні рекомендації щодо удосконалення механізмів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління відповідно стандартам ЄС.

Наукова новизна та практичне значення дослідження

Дисертаційне дослідження виконано відповідно до тематики науково-дослідних робіт Донецького державного університету управління (м. Маріуполь). За участю здобувача у 2012-2015 рр. досліджувалися механізми громадського моніторингу та контролю у системі державного управління України за темою «Механізми соціалізації державної економічної політики» (номер державної реєстрації № 0107U010126) у межах якої досліджувалися механізми покращення громадського моніторингу та контролю для налагодження контактних відносин органів державного управління та громадського суспільства, а також були надані пропозиції щодо удосконалення механізмів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління України. За участю здобувача був проведений аналіз складової оцінки стану співпраці організацій громадянського суспільства та органів державної влади, а також аналіз сучасних європейських моделей державного управління орієнтованих на громадян, як на партнерів у прийнятті державних рішень, що дозволяє за отриманими результатами розробляти заходи щодо удосконалення механізмів моніторингу та контролю.

Наукова новизна одержаних результатів включає наступне:

Удосконалено:

концептуальні положення розвитку механізмів громадського моніторингу та контролю в умовах реформування системи державного

управління на основі розробки формалізованого індикатора ступеня важливості проблем в зазначеній сфері за трьома рівнями (термінові, в перспективі на рік, стратегічні або довгострокові), застосування якого спрощує процедури виявлення, корегування та усунення перешкод: у 1 рівні – асиметрії системи та відхилень в періодичності зворотного зв'язку, відсутності або слабкості методології; у 2 рівні – структурно-функціональних відхилень в системі; у 3 рівні – ресурсному забезпеченні переходу до ефективних механізмів громадського моніторингу та контролю;

підхід до впровадження механізму закріплення партнерського статусу між інститутами громадянського суспільства та органами державної влади в системі державного управління через правове врегулювання щодо розширення повноважень інститутів громадянського суспільства (системи вимог; контактних відносин; введення додаткових важелів впливу, таких як щомісячне звітування, створення координаційних центрів, реагування правоохоронних органів на результати громадського моніторингу та експертизи з приводу бездіяльності органів державної влади або їх неправомірних дій; посилення відповідальності органів державної влади за результатами перевірок, отримання прозорого та відкритого публічного управління за рахунок стратегії сприяння діяльності інститутів громадянського суспільства) з метою впровадження рецептивної моделі публічного управління;

наукові засади реалізації механізмів громадського моніторингу та контролю на основі розробки стратегії інституціоналізації громадського моніторингу та контролю в системі державного управління через створення та забезпечення діяльності інституту з проведення громадських експертиз на принципах: незалежності; конкуренції; оцінки експертного потенціалу; взаємодії інституту на національному та міжнародному рівнях в горизонтальній та вертикальній системі координат; досягнення

максимального синергетичного ефекту за рахунок мінімізації асиметрії даних;

Дістали подальшого розвитку :

категоріально-понятійний апарат державного управління щодо визначення громадського моніторингу та контролю на основі аналізу генезису зазначених категорій, яке на відміну від існуючих, включає інтерпретацію визначення громадський моніторинг в умовах рецептивної моделі публічного управління, як комплексу спостереження за певним об'єктом, збором та узагальненням інформації з метою прогнозування його стану та корегування дій для мінімізації негативних наслідків, а також, для інформування громадськості та налагодження зворотного зв'язку з метою здійснення суспільних проектів, оцінки програм або вироблення політики відповідно до сучасного запиту громадянського суспільства;

систематизація методів громадського моніторингу та контролю в сфері державного управління, відмінність якої від інших базується на підході забезпечення такого взаємозв'язку функцій, завдань та принципів, який здатен забезпечувати спільність інтересів органів державної влади в реалізації громадського моніторингу та контролю через застосування запропонованих методів: опитування, спостереження, аналізу та регулярної звітності, зіставлення.

методичні підходи до проведення громадського моніторингу та контролю в системі державного управління на регіональному рівні, які на відміну від існуючих орієнтовані на стандартизацію процесу проведення моніторингу та контролю, визначають послідовність етапів проведення громадського моніторингу та контролю з урахуванням особливостей відповідних механізмів в системі державного управління, а саме: визначення основних елементів; орієнтованість на ключові завдання; формування основних та другорядних цілей для проведення якісної оцінки та надання експертних пропозицій; оцінку ефективності прийнятих рішень;

оцінку поточного результату реалізації рішення; формування системи нівелювання відхилень; розробку пропозицій з корегування процесу роботи; відповідальність за порушення; попередження, виявлення та ліквідацію можливих порушень законодавства або прав громадян; формування звіту щодо кінцевого результату; оприлюднення результатів; інформування громадськості щодо отримання зворотного зв'язку з боку державної влади.

Значення роботи для науки і практики та шляхи використання результатів дослідження

Полягає у розробці пропозицій щодо удосконалення механізмів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління України. Основні положення та висновки роботи можуть бути використані Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України, міністерствами та відомствами, органами місцевого самоврядування України та громадськими організаціями для впровадження у свою діяльність.

Практичні результати роботи полягають у використанні результатів дисертаційного дослідження як інформаційно-аналітичного матеріалу в роботі: громадської організації «БУСЕЛ» (довідка №1 від 14.08.2015), Управління Пенсійного фонду України у м. Краматорську (довідка від 25.06.2015), Департаменту внутрішньої політики Донецької обласної державної адміністрації (довідка № 6/01-125 від 15.06.2015), Громадської організації «Агенство підтримки місцевих ініціатив» (договір № 3 від 12.02.2016).

Стиль та мова викладення результатів дослідження

Дисертаційна робота характеризується науковим стилем викладення. Розділи та підрозділи дослідження подано у логічному зв'язку і послідовно. Одержані результати достатньо обґрунтовано та

аргументовано. За змістом проведених досліджень робота відповідає спеціальності 25.00.02 – Механізми державного управління.

Недоліки і побажання:

1. Схвальним є проведення експертного оцінювання виявлення та подальшого узагальнення проблем моніторингу та контролю у системі державного управління по трьох рівнях, однак з тексту дисертації незрозуміло як вираховувалася вага «експертного голосу», оскільки кількість фахівців з громадських об'єднань, органів державної влади, представників приватних організацій та науковців різнилась.

2. У завданнях дисертаційної роботи на стор 6. визначено, що потрібно «запропонувати вдосконалення правового механізму щодо закріплення партнерського статусу між інститутами громадянського суспільства та державною владою». Натомість у висновках мова йде тільки про «закріплення партнерського статусу...». На нашу думку чітке визначення «правового механізму», а також організаційного, економічного, політичного, контрольного та ін., посилює б позитивне сприйняття дисертаційної роботи.

3. У третьому розділі дисертаційної роботи на стор. 164 автором надано модель визначення ефективності діяльності публічних адміністрацій, але не зовсім зрозуміло, які саме засоби з реалізації даної моделі він пропонує.

4. На стор. 192-201 автор пропонує розробити новий інститут з проведення громадської експертизи, а саме Агентство Незалежної Експертної Громадської Експертизи (АНЕГЕ). На нашу думку, потрібно вказати органи державної влади та місцевого самоврядування, які повинні бути закріплені за реалізацією цього проекту (с. 192-201).

5. У дослідженні автором було сформульовано пріоритетні напрями розвитку системи громадського моніторингу та контролю на основі

закордонного досвіду, але не зовсім зрозуміло, які заходи повинні застосовуватися та розроблятися органами державної влади на національному рівні для забезпечення реалізації зазначених напрямів.

Повнота викладу основних результатів дисертації у наукових виданнях

За темою дисертації опубліковано 13 публікацій, загальним обсягом 5,3 обл. вид. арк., з них 5 - статті у наукових фахових виданнях, серед них 1 публікація у зарубіжному виданні за напрямом дослідження, 1 стаття - інші видання та 7- матеріали конференцій.

Автореферат дисертації є ідентичним основним положенням, висновкам та рекомендаціям дисертаційної роботи.

Загальний висновок.

1. Дисертаційна робота Березовського Данила Олеговича «Вдосконалення механізмів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління України» є завершеним науковим дослідженням, виконаним на актуальну тему. Вона містить обґрунтування теоретичних та методологічних засад, розроблення науково-практичних рекомендацій щодо удосконалення механізмів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління на основі визначення його видів, методів та технологій з урахуванням необхідної взаємодії державної влади та громадських організацій в системі державного управління України. Рівень проведених досліджень та їх практична спрямованість свідчать про наукову зрілість здобувача.

2. Актуальність і новизна, важливість одержаних здобувачем наукових результатів, їх обґрунтованість та достовірність, а також практична цінність сформульованих положень та отриманих результатів в сукупності становлять необхідні підстави для висновку про те, що

дисертаційна робота «Вдосконалення механізмів громадського моніторингу та контролю в системі державного управління України» відповідає чинним вимогам, які висуваються до дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного управління, та відповідає пунктам 13 і 14 «Порядку присудження наукових ступенів і присвоєння вченого звання старшого наукового співробітника», а її автор – Березовський Данило Олегович – заслуговує присудження наукового ступеня кандидата наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління.

Офіційний опонент:

кандидат наук з державного управління, доцент

Бублій М. П.

Підпис кандидата наук з державного управління,
доцента М.П. Бублія засвідчую:

Директор Харківського регіонального інституту державного управління НАДУ при Президентіві України,
д.соц.н., проф.

Белова Л.О.